

Cap sur l'école inclusive
en Europe

FISZKA ŹRÓDŁOWA

Metody nauczania dzieci z autyzmem

Sekcja modułu / D

METODY NAUCZANIA DZIECI Z AUTYZMEM (Program nauczania – Sekcja pedagogiki specjalnej Ministerstwa Edukacji)

Wstęp

Nauczanie dzieci z autyzmem to szczególne wyzwanie dla nauczycieli, ze względu na różnorodne potrzeby tych uczniów. Główną rolą nauczyciela jest zapewnienie wszelkich form wsparcia, które ułatwi uczniom osiągnięcie samodzielności w większości obszarów życia. Strategie do opracowania to m.in.:

- A. Nauczanie strukturalne
- B. Nauczanie indywidualne i grupowe

Cele (tych strategii)

A. Najważniejsze cechy nauczania strukturalnego to:

a. Organizacja przestrzenna

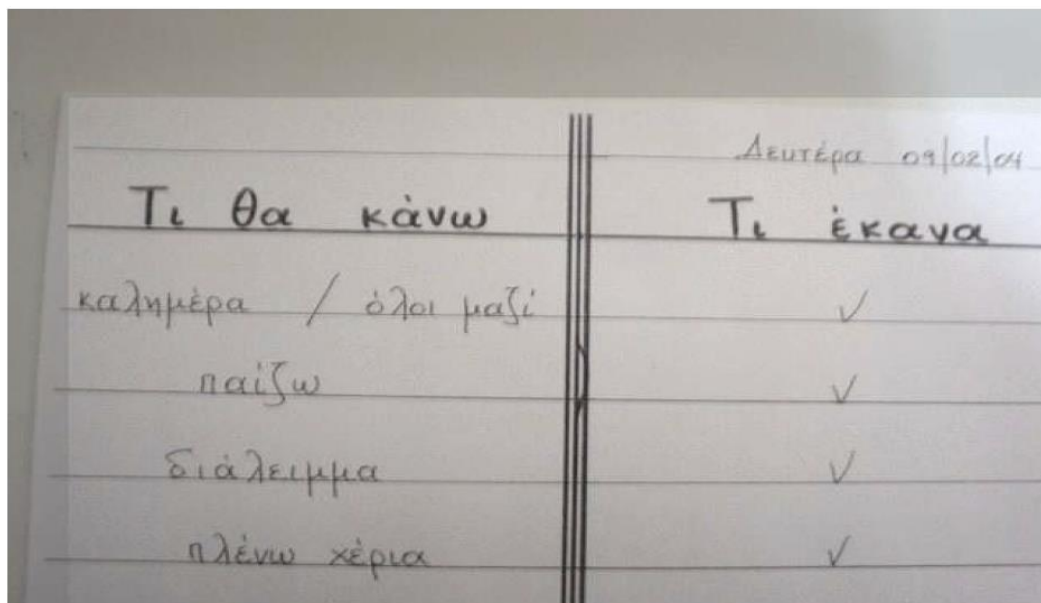
Organizacja przestrzeni w klasie powinna być spójna z tym, jak uczniowie z autyzmem przetwarzają informacje sensoryczne. Ta przestrzeń nie powinna przeszkadzać uczniom w odbieraniu innych bodźców wizualnych i dźwiękowych, żeby mogli skupić się na tym, co właśnie robią. Jednocześnie nauczyciel musi mieć przestrzeń w zasięgu wzroku, żeby móc kontrolować przebieg lekcji. (patrz: zdjęcie 1)

Zdjęcie 1: Samodzielne stanowiska pracy (dla dwojga uczniów z autyzmem)

b. Tworzenie indywidualnego programu

Codziennie zajęcia ucznia w szkole muszą być zrozumiałe i przewidywalne. Ten program powinien dawać uczniowi jasne informacje o przebiegu dnia w szkole i pomóc mu w akceptacji nagłych zmian w planie dnia. (patrz: zdjęcie 2)

Zdjęcie 2: Samodzielna praca z programem dnia

B. Nauczyciel może uczyć ucznia indywidualnie (jeden na jeden) lub w grupie.

Techniki, które można wykorzystać, to np. „zachęcanie ucznia (np. za pomocą porady lub imitacji) i promowanie stopniowego tworzenia się wzoru zachowania (nagradzanie ucznia za każdym razem, kiedy osiągnie jakiś cel)

Podsumowanie

Duża wiedza i stosowanie konkretnych metod nauczania przez nauczyciela w klasie ułatwiają proces nauczania i sprawiają, że jest on pozytywnym doświadczeniem zarówno dla ucznia, jak i dla nauczyciela.